

سرمقاله

✱ در روزهای گذشته، مصاحبه‌ای از نخست‌وزیر رژیم صهیونیستی، بنیامین نتانیاهو، در یکی از رسانه‌های آمریکایی منتشر شد که در آن، وی با صراحت اعلام کرد هرگونه توافق با ایران باید شامل محدودسازی برد موشک‌های ایرانی به زیر ۴۸۰ کیلومتر باشد. این عدد، صرفاً یک داده فنی نیست؛ بلکه یک پیام راهبردی و تلاشی تاکتیکی برای خلع سلاح جمهوری اسلامی ایران از مهم‌ترین ابزار بازدارندگی‌اش است. در زمین واقعی، معنای این هدف به خوبی روشن است: اگر موشک‌های ایران به کمتر از ۵۰۰ کیلومتر محدود شوند، حتی از مرزهای غربی‌اش نیز نخواهد توانست به اراضی اشغالی شلیک مؤثری انجام دهد. عملاً دست ایران برای پاسخ مستقیم و مؤثر به تجاوز احتمالی رژیم صهیونیستی بسته می‌شود؛ چه رسد به پاسخ به جنایاتی که بارها از عمق سرزمین‌های اشغالی مدیریت و اجرا شده‌اند. این یعنی محروم‌سازی ایران از توان دفاعی مشروع در برابر یکی از تهدیدات اصلی منطقه‌ای‌اش. اما مسئله، فقط برد موشک‌ها نیست. نتانیاهو در حقیقت دارد تلاش می‌کند تا ایران را به زور وارد رژیم‌های سیاسی و امنیتی‌ای چون MTCR (رژیم کنترل فناوری‌های موشکی) کند؛ تفاهمی به ظاهر داوطلبانه که تنها در خدمت تثبیت انحصار تسلیحاتی قدرت‌های غربی است. تفاهمی که اگرچه امضاکنندگان آن را رعایت نمی‌کنند، اما برای کشورهای مستقل و مقاوم، چون ایران، تبدیل به ابزار فشار سیاسی و رسانه‌ای می‌شود. همانطور که امروز در موضوع هسته ای NPT چنین کارکردی دارد. جالب آنجاست که خود رژیم صهیونیستی، عضو این تفاهم‌نامه نیست، اما نخست‌وزیرش از دیگر کشورها می‌خواهد ایران را به پیوستن به آن وادار کنند. این پارادوکس دقیقاً همان منطق استعمارگرانه‌ای است که می‌گویید: ما می‌توانیم، شما نباید! اما نکته مهم تر آن است که این موضع‌گیری نتانیاهو، نه از موضع اقتدار، بلکه از موضع ترس و وحشت تجربه‌شده است. در جنگ ۱۲ روزه اخیر، با وجود بهره‌مندی رژیم صهیونیستی از یکی از پیچیده‌ترین سامانه‌های پدافندی جهان و همراهی تجهیزات آمریکایی و برخی کشورهای اروپایی، نتوانست از گزند موشک‌های دقیق ایران در امان بماند. حتی با کاهش نرخ شلیک در روزهای پایانی جنگ، نرخ اصابت و دقت حملات بالا رفت؛ چراکه ایران از موشک‌های خاص تر، دقیق تر و متنوع‌تری استفاده کرده بود. در واقع، آنچه نتانیاهو می‌خواهد، جبران ناکامی نظامی از طریق فشار دیپلماتیک و رسانه‌ای است. وقتی در میدان جنگ نمی‌توانند توان موشکی ایران را مهار کنند، تلاش می‌کنند آن را در میدان سیاست خنثی کنند. اما این همان خطایی است که پیشینیان او بارها مرتکب شده‌اند: نادیده‌گرفتن انگیزه، اراده و توانمندی یک ملت که امنیت خود را محصول وابستگی نمی‌داند. در نهایت، باید تأکید کرد که توان موشکی ایران، نه یک «گزینه چانه‌زنی» بلکه ستون فقرات دکترین بازدارندگی ملی است. و هر طرحی برای محدودسازی آن، ولو با پوشش دیپلماتیک، جز خلع سلاح یک ملت در مقابل تجاوزگری مزمن چیزی نیست. نتانیاهو اگر نگران است، دلپیش ساده است: این بار، ترس را چشیده است. ✱

پشت پرده یک گزافه‌گویی

از قلب ایران

کتاب‌های ایام جنگ

صبح زود بیدار می‌شوم. شعله‌ی زیر کتری را روشن می‌کنم. لپ‌تاپ را داخل کیفش می‌گذارم و تا آب کتری جوش بیاید، برای بیرون رفتن آماده می‌شوم. این روزها جلسات استغاثه‌مان به راه است. وارد مجلس می‌شوم. کم‌کم مجلس رونق می‌گیرد و خانم‌ها جمع می‌شوند. سخنرانی امروز را شروع می‌کنم و از دهه‌ی شصت و حمله‌ی صدام به یک نظام نوپای اسلامی می‌گویم. از «إِنَّا لَمُعْزِرُونَ» یاران موسی و «إِنِّي مَعِي زَيْتِي» موسی. گریز می‌زنم به آیات سوره‌ی آل عمران؛ آیاتی که وصف دشمنان پیامبر ﷺ را آورده. ادامه‌ی بحثم را با پرده‌نگار (پاورپوینت) ارائه می‌دهم. از طرح خاورمیانه‌ی جدید، از نیل تا فرات صهیون، از پایگاه‌های آمریکایی و هزینه هفت تریلیون دلاری ترامپ در منطقه، از سازمان ملل و قانون جنگلش با آن حق وتوی مسخره‌اش؛ تا ثابت کنم «جمهوری اسلامی مقصر جنگ نیست!» بعد تلنگر می‌زنم که چرا دشمن توهم برش داشت که جمهوری اسلامی ضعیف شده. چند کتاب را بهشان معرفی می‌کنم. می‌گویم این روزها بیشتر کتاب‌های روایت پیشرفت زندگی نام‌هی شهدا و زنان مقاومت را بخوانند. حالا دیگر وقت قامت بستن برای نماز استغاثه به امام زمان ﷺ است.

✍️ خانم اردویی

📖 پیام صوتی یک بانوی هموطن خطاب به نیروهای مسلح ایران:

الله اکبر؛ این صدای ملت ایران است. سلام و درود؛ سلامی از جنس امید و رنگ پیروزی، سلامی به رهبر عزیزم و سلامی به مردم همیشه در صحنه ایران. درود و خدا قوت به شیرمردان ایرانم که دلاورانه و خالصانه در راه پیروزی و آبادانی کشورم سرسختانه جهاد و مبارزه می‌کنند. می‌خواستم بگویم من از ایلام، خودم، همسر و فرزندانم تا آخرین لحظه در کنار رهبیرمان و ایرانمان هستیم. پیروزی نزدیک است.

این صدای ملت ایران است

KHAMENEI.IR | فارسی
@Khamenei_fa

«تبیین» رفع مغالطه‌هایی که گاهی انجام می‌گیرد لازم است.

اما ایرادهای غیر لازم را به میان کشیدن و درباره‌اش بحث کردن و بر روی مسائل کوچک جنجال کردن، مضر است.

انفجار فداکاری

یاری رسانی شجاعانه مردم به مجروحان، پس از حمله رژیم صهیونی به میدان قدس تهران

این شماره روزنامه تقدیم میشود به

شهید رسانه
نیما رجب‌پور

یک ایران، همدل است

